T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
CEZA BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2014/20
KARAR NO : 2014/20
KARAR TR : 14.07.2014

ÖZET: 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddesinde belirtilen koşullar oluşmadı-ğından, (Ağır Ceza Mahkemesinin gö-revsizlik kararı kesinleşmediğinden) aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan BAŞVURUNUN RED-DİNE karar verilmesinin gerektiği
hk.

KARAR

Davacı : K.H.
Mağdurlar : 1- E.Ç.
2- T.A.
3- E.V.
4- Y.O.
Sanık : K.T.

OLAY : İzmir Deniz Er Eğitim Tabur Komutanlığı emrinde görevli sanık Dz.P.Üçvş. K.T.'un, 2002 yılı Ekim ayı içerisinde, birlik dahilinde cep telefonu bulundurmayı yasaklayan tebliğ mahiyetli sözlü duyurudan sonra, emir doğrultusunda telefonunu kendisine teslim eden mağdur Dz.Mhf.Çvş. Y.O.'ın, bir süre sonra ailesine göndermek için cep telefonunu istediğinde, cep telefonunu bir müddet kullandığını ve tahrip ettiğini söyleyerek iade etmediği, hazır kıt'a nöbetçi astsubayı olarak görevli olduğu bir tarihte, mağdur Dz.Hiz.Er T.A.'ın üstünü arayarak bulduğu bir adet Ericson A-1018 model cep telefonu hakkında suç dosyası düzenlemesi gerekirken bu hususu mağdur T.A.'ı korkutmak için kullandığı ve yasal işlem yapmamasının karşılığında ele geçirdiği cep telefonunun kendisinde kalmasını istemesi üzerine, cep telefonu bulundurmanın yasak olduğunu bilen ve hakkında cezai takibat yapılmasından korkan mağdurun telefonunu sanığa verdiği, daha sonra sanığın cep telefonunu eşine verdiğini öğrendiği ve geri alamadığı, sanığın nöbetçi astsubayı olarak görevli olduğu bir başka tarihte, mağdur Dz. Er E.V.'nın şarjörünü yere düşürdüğünü ve şarjör metalinin zarar gördüğünü adı geçen askerin kendisine müracaatı neticesi öğrendiği ve 15.000.000.TL karşılığında yeni şarjör alabileceğini aksi halde durumu askeri mahkemeye intikal ettireceğini söyleyerek para talep ettiği, kapıldığı korku ve tedirginliğin etkisiyle sanığa talep ettiği parayı teslim eden mağdurun bir müddet sonra sanığın vaatte bulunduğu şarjörü bulamadığını söylemesi üzerine, parasını geri istediği ancak sanığın parayı iade etmediği, sanığın aynı yıl Aralık ayı içersinde, 2002/4 dönem 18 aylık ve 2002/3 dönem 8 aylık celp erlerinin birliğe katılışı sırasında üzerlerinde bulunan ve kıt'a içerisine sokulması yasak olup Dz. Atğm. Erhan Altın tarafından alınarak kendisine teslim edilen 8 adet muhtelif cep telefonunu, Celp Büro'ya vermesi gerekirken, içlerinden mağdur Dz.Er E.Ç.'a ait Nokia 3310 marka bir adet telefonu 95.000.000. TL bedelle satarak parasını mal edindiği, böylece sanığın emniyeti suiistimal, irtikap ve zimmet suçlarını işlediği ileri sürülerek, eylemine uyan 765 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 510, 522, 209/1, 219/1,3 ve son., 1632 sayılı Askeri Ceza Kanunu'nun 131/1 (az vahim hal). maddeleri uyarınca cezalandırılması istemiyle Güney Deniz Saha Komutanlığı Askeri Savcılığı'nın 5.6.2003 gün ve E:2003/136, K:2003/278 sayılı iddianamesiyle kamu davası açılmıştır.

GÜNEY DENİZ SAHA KOMUTANLIĞI ASKERİ MAHKEMESİ: 14.9.2006 gün ve E:2006/97, K:2006/555 sayıyla; mağdurlar Dz.Mhf.Çvş. Y.O. ile Dz. Er E.V.'ya karşı işlendiği ileri sürülen "emniyeti suiistimal" suçu nedeniyle sanık hakkında açılan kamu davasında, sanığın Türk Silahlı Kuvvetlerinden ilişiğinin kesildiği 14.3.2003 tarihinden itibaren askeri mahkemenin yargılama görevinin sona erdiği, ayrıca eylemin, 765 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 503. maddesinde düzenlenen "dolandırıcılık" suçunu oluşturma ihtimalinin de bulunduğu, ancak sanığın eyleminin sübutu halinde eylemin hangi suçu oluşturacağının takdiri ve bu hususta karar verme yetkisinin sanık hakkında yargılama yapmaya görevli olan mahkemeye ait olduğu, sanığın eylemi ister "emniyeti suiistimal" suçunu, ister "dolandırıcılık" suçunu oluştursun, her iki suçun da askeri suç olmadığı gibi askeri suça bağlı bir suç da olmadığı ve sanığın Türk Silahlı Kuvvetlerinden ilişiğinin kesildiği, bu nedenle askeri mahkemenin yargılama görevinin sona erdiği, sanığa yüklenen "ikna sureti ile irtikap" suçunun da askeri suç olmadığı gibi askeri suça bağlı bir suç olmadığı, bu nedenle bu suç nedeniyle sanığı yargılama görevinin de adli yargı yerine ait olduğu, sanığa yüklenen "zimmet" suçunun ise, Dz.Er E.Ç.'a ait telefonun satıldığı kişiden alınarak birlikten başka bir birliğe dağıtım olması sebebi ile birlikten ayrılışı sırasında E.Ç.'a teslim edildiğinin anlaşılması, sanığın söz konusu cep telefonlarını kendisine görev sebebi ile değil, mesainin bitmiş olması nedeni ile sabah kendisinden alınmak üzere emaneten teslim edildiğini beyan etmesi ve dosya kapsamından sanığın celp işlemlerinde teslim alınan malzemeleri teslim alması gibi bir görevinin bulunduğuna dair aleyhte herhangi bir delil de bulunmadığı anlaşıldığından, sanığın bu telefonların kendisine emaneten bırakıldığı yönündeki

beyanı dikkate alındığında bu eylem ile oluşabilecek suçun zimmet suçunu değil, telefonları emanet eden Atğm.Erhan Altın'ın inancını kötüye kullanarak emanet aldığı bu telefonlardan E.Ç.'a ait telefonu İsmail Çiftçi isimli sivil şahısa satmak sureti ile gerçekleşen eyleminin "emniyeti suiistimal" suçunu oluşturabileceği kanaatine varılarak, sonuçta sanığı tüm bu suçlardan yargılama görevinin adli yargı yerine ait olduğu gerek-çesiyle görevsizlik kararı vermiş, temyiz edilmeyen karar kesinleşerek, dava dosyası İzmir 3. Asliye Ceza Mahkemesi'ne gönderilmiştir.

İzmir 3. Asliye Ceza Mahkemesi'nce, "irtikap" suçu nedeniyle açılan kamu davasında sanığı yargılama görevinin ağır ceza mahkemesine ait olduğu, iddianamede " zimmet" suçu olarak nitelendirilen eylemin ise zimmet suçunu oluşturup oluşturmayacağının takdirinin de suçun yargılamasında görevli mahkeme olan ağır ceza mahkemesine ait olduğu, "emniyeti suiistimal" suçu nedeniyle açılan kamu davasının da hukuki ve fiili irtibat nedeniyle ağır ceza mahkemesinde görülmesi gerektiği sonucuna varılarak görevsizlik kararı verilmiş, dava dosyasının gönderildiği İzmir 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nce, sanığın mağdurlar Y.O. ile E.Ç.'a yönelen eylemlerinin süregelen basit zimmet suçu niteliğinde olduğu gerekçesiyle bu eylemler nedeniyle, lehine olan 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 247/1. maddesi uyarınca, mağdur T.A.'a yönelik ikna sureti ile irtikap suçundan eylemine uyan, lehine bulunduğu anlaşılan aynı Kanun'un 250/2. maddesi uyarınca, mağdur E.V.'ya yönelik ikna sureti ile irtikap suçundan eylemine uyan, lehine bulunduğu anlaşılan aynı Kanun'un 250/2. maddesi uyarınca cezalandırılmasına karar verilmiş, kararın sanık tarafından temyiz edilmesi üzerine, Yargıtay 5. Ceza Dairesi'nin 1.7.2013 gün ve E:2012/9252, K:2013/7333 sayılı kararı ile, suç tarihinde asker kişi olan sanığın, mağdurlar Y.O., E.Ç. ve E.V.tarafından kendisine tevdi ve emanet edilmiş olan cep telefonlarını onlara iade etmemek ve şarjör almak amacıyla E.V.'dan aldığı parayı geri vermemek şeklinde gerçekleşen eylemlerinin 1632 sayılı Askeri Ceza Kanunu'nun 131/1. maddesinde düzenlenen zimmet suçunu oluşturabileceği, bu nedenle belirtilen suçun 353 sayılı Askeri Mahkemeler Kuruluşu ve Yargılama Usulü Kanunu'nun 9. maddesi gereğince asker kişi tarafından askerlik hizmetinin yürütülmesi sırasında işlenen askeri nitelikte bir suç olduğu, bu nedenle yargılamanın askeri mahkemelere ait olduğu gerekçesiyle görevsizlik kararı verilmesi yerine, yargılamaya devamla yazılı şekilde hüküm kurulmasının Kanuna aykırı olduğu belirtilerek hükmün bozulmasına karar verilmiştir.

İZMİR 4. AĞIR CEZA MAHKEMESİ: 28.11.2013 gün ve E:2013/362, K:2013/388 sayıyla; bozma ilamında yazılı hususları tekrar ederek, İzmir 5. Ağır Ceza Mahkemesine itiraz yolu açık olmak üzere görevsizlik kararı vermiş, dava dosyası aynı Mahkemece, Mahkeme-mize gönderilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE: Uyuşmazlık Mahkemesi Ceza Bölümünün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler; Ahmet KARADAVUT, Davut TELLİ, Şuayip ŞEN, Haluk ZEYBEL, Yusuf Tamer ÇETİN, Mehmet AVCIOĞLU'nun katılımlarıyla yapılan 14.07.2014 günlü toplantısında, Raportör-Hâkim G. Fatma BÜYÜKEREN'in, başvurunun reddi yolundaki raporu ve dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Mehmet BAYHAN ile Askeri Yargıtay Başsavcı Yardımcısı Hüseyin KORKUSUZ'un, başvurunun reddine ilişkin sözlü ve yazılı açıklamaları dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dosyanın incelenmesinde, adli yargı yerince verilen görevsizlik kararının itiraz yolu açık olmak üzere verildiği anlaşılmıştır.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 34. maddesi ikinci fıkrasında, "Kararlarda, başvurulabilecek kanun yolu, süresi, mercii ve şekilleri belirtilir" denilmiş, 223. maddesinin onuncu fıkrasında, "Adli yargı dışındaki bir yargı merciine yönelik görevsizlik kararı kanun yolu bakımından hüküm sayılır" düzenlemesi yer almış, 232. maddesinin altıncı fıkrasında ise, "Hüküm fıkrasında, 223 üncü maddeye göre verilen kararın ne olduğunun, uygulanan kanun maddelerinin, verilen ceza miktarının, kanun yollarına başvurma ve tazminat isteme olanağının bulunup bulunmadığının, başvuru olanağı varsa süresi ve merciinin tereddüde yer vermeyecek şekilde açıkça gösterilmesi gerekir" hükmüne yer verilmiştir.

2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş Ve İşleyişi Hakkında Kanun'un "Olumsuz görev uyuşmazlığı" başlığı altında düzenlenen 14. maddesinde, "Olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir" denilmektedir.

Uyuşmazlığın incelenebilmesi için, 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddeleri uyarınca, yargı yerlerince verilen kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekmektedir. Ceza Muhakemesi Kanunu hükümleri dışında ayrıca, Yargıtay İçtihadı Birleştirme Genel Kurulu'nun 9.12.1931 gün ve E:1931/12, K:1931/48 sayılı kararında da belirtildiği gibi yargı yolunu değiştirmeye yönelik görevsizlik kararlarının temyize tabi oldukları kuşkusuzdur. Böylece, başvuracağı kanun yolu, süresi, mercii yasaya uygun olarak gösterilmeyen kararın kesinleşmesinden söz edilmesine olanak yoktur. Bu nedenle, sanığa yukarıda açıklanan haklarını belirtir nitelikte tebligat yapılarak temyiz süresinin beklenmesi, görevsizlik kararı kesinleştikten sonra dosyanın Mahkememize gönderilmesi gerekmektedir.

Açıklanan nedenlerle, İzmir 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nce verilen görevsizlik kararının kesinleşmemiş olması nedeniyle, 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddesinde belirtilen koşullar

oluşmadığından, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan başvurunun reddine karar verilmesi gerekmiştir.

SONUÇ : 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddesinde belirtilen koşullar oluşmadığından, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan BAŞVURUNUN REDDİNE, 14.07.2014 günü OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR	Ahmet KARADAVUT	Davut TELLİ	Şuayip ŞEN

Üye	Üye	Üye
Haluk ZEYBEL	Yusuf Tamer ÇETİN	Mehmet AVCIOĞLU